

Gega®
new

GD 111

VESSELIN STANEV

p i a n o

CHOPIN ♡ RACHMANINOV ♡ LISZT

студент в Московската държавна консерватория в класа на проф. Дмитри Башкиров, която завършва с отличие през 1988 г.

Като студент, през 1986 г. на Международния конкурс "Маргарита Лонг" Веселин Станев получава три награди: Голямата награда, специалната награда на принца на Монако за най-добро изпълнение на задължителната съвременна пиеса и специалната награда на младите френски артисти.

1988-90 специализира в Париж при Алексис Вайсенберг.

През 1991 г. свири на Международния фестивал за млади музиканти в Швейцария с рецитал и като солист на Бамбергските симфоници под диригентството на Армин Жордан.

През 1994 г. прави турне из Германия като солист на симфоничния оркестър на Шлезвиг Холщайн, под диригентството на Йоахим Вилерт.

Участвал е с рецитали на международните фестивали в Екс-ан-Прованс - Франция, Алгарве - Португалия, Баг Рагац - Швейцария, Виена и Залцбург - Австрия и фестивалите: "Софийски музикални седмици", "Варненско лято", "Аполония" и др.

Бил е солист на Парижкия младежки оркестър, Филхармоничния оркестър на Монте Карло, Симфоничния оркестър на гр. Лил, както и на повечето симфонични оркестри в България. От няколко години живее в Париж. Изнася рецитали в Париж, Лион, Ница, Гренобъл, Руан, Лил, Тулуза. Концертирал е в много страни на Европа, Русия и Япония.

Сред отзивите за неговото изкуство може да се прочете следното:

"...Това, което най-много впечатлява в него е неговата музикална индивидуалност, която не се отделя от човешките му качества. Притежаващ една необикновена сигурна техника, от всяка гледна точка виртуозна, Веселин Станев има едно качество, което малко пианисти имат понастоящем и то е дарбата да на кара да го слушат, тъй като той е различен от огромното мнозинство други пре-възходни, но "орджерни" пианисти".

проф. Сергжо Пертикарони - Залцбург, 1992

"Още в първата част на концерта Станев поразява с последната клавирна творба на Бетовен - Соната оп. 111 и двете балади от Шопен - оп.23 и оп.52. Тук е израсъл пианист от европейски ранг... В истинския смисъл на думата той е "клавирен лъв...".

Норберт Реглин, Графшафтер цайтунг 24 май, 1995

his human qualities. Possessing a uniquely steady technique, virtuous from every point of view, Vesselin Stanev has a quality possessed by few pianists today; this is the talent of making the audience listen to him, as he is different from the multitude of other brilliant yet 'ordinary' pianists."

Prof. Sergio Perticaroli, Salzburg, 1992

"In the very first part of the concert Stanev stunned us with Beethoven's last piano piece, Sonata, op. 111 and the two Chopin ballades, op. 23 and op. 52. He is a mature pianist of European rank... He is a 'piano lion' in the truest sense of the word..."

Norbert Reglin, Grafschafter Zeitung, May 24, 1995

Музикалният XIX век категорично въведе открития емоционално-изповеден характер на посланието, персонафицира го и избра за това клавирния тембър като един от най-подходящите, с необходомата цветова гама за нюансиран израз на индивидуалното в областта на чувствата. Художествената клавирна пиеса - прелюд, баркарола, балада, скерцо, музикален момент, етюд-картина, полонеза пренася във времето съществени белези на песента и танца от ранните епохи, както и на жанровете, обособили се в музикални стилове, предшестващи и подготвили романтизма в музиката.

Фредерик Шопен (1810 - 1849) е гениален пресъздател на клавирната музиката, който я насити с извънредната красота на поетично извисеня мелодичен стил, с ритмиче и пълноцветието на народната мазурка, с по-строгия, тържествено-открояващ се релеф на церемониалната полонеза, с блясъка и елегантността на валса. Танцът и поезията, жизнеността и меланхолията, революционният патос и трагизмът се сливат за да изразят чувствата на един "прославен изгнаник". Посветено предимно на пианото, творчеството му включва цялото многообразие на клавирни форми и жанровете, с които Шопен, заедно с Шуман и Лист блестящо разкри многообразието във възможностите на инструментата; така разцфтя един нов клавирен стил с интензивно многообразие в третирането на формата, тембъра и механиката на инструментата.

Четирите балади в клавирното творчество на композитора са рядък случай на инспирирането му от литературата. Още като дете той е импровизирал върху полски народни песни, възпяващи национални герои; по-късно импулс за него са и "Литовските балади" на известния му съвременник Адам Мицкевич. Счита се, че *Балада в сол минор, оп.23* (1835) е вдъхновена от сюжета на "Конрад Валенрог" от Мицкевич. Първата балада е една от най-красивите, съдържащи и същевременно мащабни творби на композитора. А *Балада № 4 във фа минор, оп.52* (1842) носи историята на запознанството на Шопен с фамилията Ротшилд, в чиито салони той е поканен да свири.

The musical 19th century resolutely introduced the outspoken emotionally-confessive character of the message, personified it, and chose for it the piano timbre as one of the most appropriate means, with the necessary colours for a nuanced presentation of the individual in the sphere of feelings. The artistic piano piece - prelude, barcarole, ballade, scherzo, moment musical, etude-tableau, polonaise - transfers in time the characteristics of songs and dances from earlier epochs, as well as of genres, set up as musical styles which have preceded and prepared Romanticism in music.

Frederic Chopin (1810-1849) is a great re-creator of the piano miniature who enriched it with the extreme beauty of the poetically elevated melodic style, with the rhythms and colourfulness of the popular mazurka, with the more solemn outline of the ceremonial polonaise, with the brilliance and elegance of the waltz. Dance and poetry, liveliness and melancholy, revolutionary fervour and tragedy merge, in order to express the feelings of a 'famous exile'. Devoted mainly to the piano, his works embrace the complete variety of piano forms and genres, with which Chopin, together with Schumann and Liszt, brilliantly revealed the rich potential of the instrument. Thus flourished a new piano style with an extensive diversity in the treatment of the form, timbre and the mechanics of the instrument.

The four ballads in the composer's piano works are a rare example of his drawing inspiration from literature. When still a child, he improvised on Polish folk songs praising national heroes; later, the "Lithuanian Ballads" by Adam Mickiewicz, his famous contemporary, served as an impulse. It is considered that Ballade in G minor, op. 23 (1835) was inspired by the subject of Mickiewicz's "Konrad Wallenrod". The first ballade is one of the composer's most beautiful, reserved and at the same time large-scope works. Ballade No. 4 in F minor, op. 52 (1842) relates the story of Chopin's acquaintance with the Rothschild family in whose salons he has been invited to play.

In Chopin the scherzo is characterised by dramaticism, some gloominess and particular emotion, which are in sharp contrast with the life-assertive energy and dynamism. His Scherzo in C sharp minor, op. 39 (1830) is of a similar character, a work whose content is determined by the initiative question-and-answer structure, the powerful octave 'cavalcades', and the translucent layer of the impulse choral theme of the piece. If the scherzo is a 'genre in a genre', the polonaise is a type of piece which reveals its resources on the basis of the dance, but develops as a piece representative of a certain concert type of works. One of the compositions charged to the greatest extent with sweeping energy among them is Polonaise in F sharp minor, op. 44 (1841). The only Barcarole in F sharp major, op. 60 (1846) is based on the persistent 'gondola rhythm', expressed here in a two-part six-time measure; the piece captures with its melancholic mood and the quiet attractiveness of the melody.

Among Ferencz Liszt's piano works the Nineteen Hungarian Rhapsodies together with Spanish Rhapsody are the only example of arrangement of folk material. The composer was so fascinated by the modal and rhythmical wealth of these melodies that he collected a great part of the songs of the travelling gypsies which he had heard in his childhood and published them as "Hungarian National Tunes" in ten notebooks throughout the 1848-1853 period. The

his human qualities. Possessing a uniquely steady technique, virtuous from every point of view, Vesselin Stanev has a quality possessed by few pianists today; this is the talent of making the audience listen to him, as he is different from the multitude of other brilliant yet 'ordinary' pianists."

Prof. Sergio Perticarolli, Salzburg, 1992

"In the very first part of the concert Stanev stunned us with Beethoven's last piano piece, Sonata, op. 111 and the two Chopin ballades, op. 23 and op. 52. He is a mature pianist of European rank... He is a 'piano lion' in the truest sense of the word..."

Norbert Reglin, Grafschafter Zeitung, May 24, 1995

Музикалният XIX век категорично въведе открития емоционално-изповеден характер на посланието, персонафицира го и избра за това клавирият тембър като един от най-подходящите, с необходимата цветова гама за нюансиран израз на индивидуалното в областта на чувствата. Художествената клавирна пиеса - прелюд, баркарола, балада, скерцо, музикален момент, етюд-картина, полонеза пренася във времето съществени белези на песента и танца от ранните епохи, както и на жанровете, обособили се в музикални стилове, предшестващи и подготвили романтизма в музиката.

Фредерик Шопен (1810 - 1849) е гениален пресъздател на клавириятата музиканта, който я насити с извънредната красота на поетично извисяване мелодичен стил, с ритмите и възрастването на народната мазурка, с по-строгия, тържествено-открояващ се релеф на церемониалната полонеза, с блестяща и елегантността на валса. Танцът и поезията, жизнеността и меланхолията, революционният патос и трагизмът се сливат за да изразят чувствата на един "прославен изгнаник". Посветено предимно на пианото, творчеството му включва цялото многообразие на клавириятни форми и жанровете, с които Шопен, заедно с Шуман и Лист блестящо разкри многообразието във възможностите на инструментата; така разкрива един нов клавириятен стил с интензивно многообразие в третирането на формата, тембъра и механиката на инструментата.

Четири балади в клавириятното творчество на композитора са рядък случай на инспирирането му от литературата. Още като дете той е импресионалирал върху полски народни песни, възпяващи национални герои; по-късно импулс за него са и "Литовските балади" на известния му съвременник Адам Мицкевич. Счита се, че *Балада в сол минор, оп.23* (1835) е вдъхновена от сюжета на "Конрад Валенрог" от Мицкевич. Първата балада е една от най-красивите, съдържащи и съвременен мащабни творби на композитора. А *Балада № 4 във фа минор, оп.52* (1842) носи историята на запознанството на Шопен с фамилията Ротшилд, в чиито салони той е поканен да свири.

При Шопен скерцото се характеризира с драматизъм, известна мрачност и особено въннение, които наистина рязко контрастират с жизнелюбивата енергия и динамика. *Скерцо в до диез минор, оп.39* (1830) има подобен характер - една творба, чието съдържание се определя от началните въпрос-отговор, от мощни октавови "кавалкади" и от прозирния прекръстващ слои на импулсно противоположната хорална тема на творбата. Ако скерцото е "жанр в жанра", то полонезата е тип пиеса, която разгръща своите възможности на базата на танца, но се развива и като репрезентативна за определен концертен тип творба. Една от най-заредените с метежна енергия композиции сред тях е *Полонеза във фа диез минор, оп.44* (1841). Единствената *Баркарола във фа диез мажор, оп.60* (1846) почива на постоянния "ритъм на гондолата", изразен тук в двуделен шествременен размер; пиесата завладява с меланхоличното си настроение и тихата привлекателност на мелодиката.

В клавирното творчество на Ференц Лист (1811 - 1886) деветнайсетте *Унгарски рапсодии* заедно с *Испанска рапсодия* са единствения пример за преработка на фолклорен материал. Той толкова е очарован от лаговото и ритмично богатство на тези мелодии, че събира голяма част от песните на пътуващите цигани, които е слушал в детството си и ги публикува като "Унгарски национални мелодии" в десет тетрадки в периода 1840 - 1847 г.. А първите петнайсет рапсодии са създадени от 1848 до 1853 г. Рапсодиите са сред най-популярните пиеси на Лист; не само заради великолепието на танцовите дялове, заради мелодичното богатство и ритмичната пищност, но и заради виртуозното клавирно майсторство, което е изключително привлекателно за слушателя.

Естествено е сякаш, че клавирната миниатюра заема своето място в творчеството на Сергей Рахманинов (1873 - 1943) - композитор-пианист, следовник на "големите" от първата половина на деветнайсети век, чието музика про дължава до голяма степен романтическите традиции. Създадените в края на миналия век *Шест музикални момента, оп.16* (1896) още със замисъла си са рожба на романтичната жанрова традиция. Това са едни от най-красивите Рахманинови пиеси, чието циклично последование е базирано на контраста по отношението на темпото и настроението, които звучат с една стаена, интимна виртуозност с посланието на задушния разговор, на радостта от общуването.

Екатерина Дочева

ВЕСЕЛИН СТАНЕВ е роден през 1964 г. във Варна. Завършва музикалното училище в родния си град. Още като ученик той печели награди на международни конкурси, между които са Сенегалия, Концертино - Прага и др. През 1981 г. е приет в Държавната музикална академия в класа по пиано на проф. Константин Ганев. През 1982 г. на Международния конкурс "П. И. Чайковски" в Москва му е присъдена наградата за най-добро изпълнение на задължителната пиеса, а на следващата година вече е

DDD

VESSELIN STANEV - piano

GD 111

CHOPIN

[1] Barcarolle, op. 60 in F sharp major/Fis-Dur	7'56"
[2] Polonaise, op. 44 in F sharp minor/fis-moll	10'39"
[3] Scherzo, op. 39 in C sharp minor/cis-moll	6'22"
[4] Ballade No. 1, op. 23 in G minor/g-moll	8'40"
[5] Ballade No. 4, op. 52 in F minor/f-moll	10'19"

RACHMANINOV

[6] Moment musical No. 2, op. 16 in E flat minor/es-moll	2'54"
[7] Moment musical No. 3, op. 16 in B flat minor/h-moll	6'51"
[8] Moment musical No. 4, op. 16 in E minor/e-moll	2'56"

LISZT

[9] Hungarian Rhapsody No. 11 in A minor/a-moll	5'29"
[10] Hungarian Rhapsody No. 12 in C sharp minor/cis-moll	9'11"
Total time 71'45"	

Recorded in *BULGARIA* Concert Hall - Sofia
Balance: G. Nedyalkov, Editing: I. Litov

GEGA NEW Ltd., 1 Acacia Street
1421 Sofia, BULGARIA

Made in Bulgaria
©1997 GEGA NEW